

УДК 7.01/09.746:677.74:001(477)

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863.5/28.208900>

**Лілія ЖУРАВЕЛЬ-ЗМЄЄВА,**  
orcid.org/0000-0001-5242-3599  
аспірант кафедри дизайну і технологій  
Київського національного університету  
культури і мистецтв  
(Київ, Україна) [Liluzhur@ukr.net](mailto:Liluzhur@ukr.net)

## ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ НАРОДНОЇ, ТЕХНІЧНОЇ ТА НАУКОВОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ В ГАЛУЗІ ДИЗАЙНУ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТИЛЮ

*Мета статті полягає у проведенні загальної характеристики різнонаправленої текстильної термінології, визначенні основних спрямувань попередніх досліджень за цим напрямом. Завданням є, окрім умовної систематизації, виявлення основних розбіжностей вузькопрофільної термінології в народному промислі, технічній документації та дослідницьких текстах.*

*У зв'язку з різноманітними сферами застосування, походження та характеристиками текстилю термінологія, що вживається в інформаційних джерелах, є широко розгалуженою. Постає проблема в хоча б відносному впорядкуванні текстильної термінології, виділенні окремих її груп. Такі дії можуть допомогти в налагодженні контакту та полегшити комунікаційні стосунки виробників, дослідників і митців у роботі над спільною справою текстилю.*

*За результатами дослідження проведено загальний розподіл вживаної термінології на три основні групи: народну, технічну та науково-дослідну. Окреслено характеристику кожної групи, наведено дослідників та джерела де вживаються конкретні визначення. Зроблено аналіз етнографічних відомостей щодо застосування народних назв, технічних документів, наприклад, трактування технологічних процесів та наукових статей у галузі текстилю щодо використання специфічних визначень. Розглянуто найбільш цікаві роботи вітчизняних дослідників у сфері народного мистецтва та сучасного художнього текстилю, що висвітлювали проблеми термінологічного апарату в текстильному мистецтві та дизайні.*

*Актуальність цього питання посилюється відсутністю вичерпних та зкомпанованих словників, інших узагальнених джерел із текстильної справи. Адже кожна з описаних груп має власне більш вузьке спрямування. У цьому напрямі і здійснюватимуться подальші дослідження. Пошуки сучасних текстильних технік, безумовно, породжуватимуть спроби впорядкувати термінологічні обрії.*

**Ключові слова:** текстильна термінологія, народні визначення, технічні назви, мистецтвознавчі поняття, художній текстиль, промисловий текстиль.

**Lilija ZHURAVEL-ZMIEIEVA,**  
orcid.org/0000-0001-5242-3599  
Graduate Student of the Department of Design and Technology  
Kyiv National University  
Culture and Arts  
(Kyiv, Ukraine) [Liluzhur@ukr.net](mailto:Liluzhur@ukr.net)

## THERE ARE FEATURES OF APPLICATION OF FOLK, TECHNICAL AND SCIENTIFIC TERMINOLOGY IN THE AREA OF DESIGN OF ARTISTIC TEXTILE

*The purpose of the article is to conduct a general description of the versatile textile terminology, to identify the main directions of previous research in this area. The task is to conditionally systematize, identify the main differences in narrow-profile terminology in folk crafts, technical documentation and scientific texts.*

*Due to the many applications, origins and characteristics of textiles, the terminology used in information sources is wide. There is a problem in the relative ordering of textile terminology, the selection of specific groups. This can help to establish contact and facilitate communication relationships between manufacturers, researchers and artists in working in a common textile business.*

*There was a general division of textile terminology into three main groups: folk, technical and scientific according to the research results. The article describes the characteristics of each group, identifies researchers and sources of information. The text analyses ethnographic information on the use of national names, technical documents such as the interpretation of technological processes and scientific articles in the area of textiles for the use of specific definitions. This work shows the most interesting works of Ukrainian researchers in the field of folk art and contemporary artistic textiles, which deals with the problems of terminology apparatus in textile art and design.*

*The urgency of this issue is exacerbated by the lack of comprehensive and compiled dictionaries or other sources of textiles. Because each of the described groups has its own narrower focus. Further research areas will continue in this direction. The search for modern textile techniques will certainly prompt the ordering of terminology.*

**Key words:** textile terminology, folk definitions, technical names, art concepts, artistic textiles, industrial textiles.

**Постановка проблеми.** Для пересічного споживача не є проблемою розуміння поняття побутового текстилю, інакше складається з дефініціями в художньому текстилі. Необхідність додаткового тлумачення виникає за різними напрямками: одні терміни вживаються на промислових виробництвах, визначають одиниці асортименту, технологічні процеси й інше, інакші назви мають процеси виготовлення тканин у народному промислі, а вітчизняне мистецтвознавство оперує і першими, і другими, і власними «художніми» уявленнями. Отже, постає проблема проведення узагальнюючого аналізу текстильної термінології, що вживається. Безперечно, будь-який системний аналіз і методи групування за принципами походження, потреб, виробничих процесів тощо будуть мати характер умовності. Також відносним є принцип групування за сферами застосування, однак саме такий варіант може суттєво полегшити комунікацію та співпрацю між безпосередніми виробниками, дослідниками, а також дизайнерами, народними майстрами в галузі художнього текстилю.

**Аналіз досліджень.** Виникнення текстильних назв напевно можна відносити до часів виникнення цього ремесла, створення перших ткацьких верстатів, перших ткацьких переплетень тощо. Саме такі іменування, імовірно, лежать в основі народних визначень. Однак документовані термінологічні вказівники трапляються вже в XVI–XVIII ст., у часи діяльності мануфактур. У своїх статутах на рівні з нормами поведінки, порядком технологічних процесів, правилами відносин і функціонування виробництва затверджувалися назви, їх трактування (Солиєва, 2013: 139).

У сучасному світі такими нормативними документами, де використовуються та подекуди затверджуються назви, виступають стандарти ДСТУ, патенти, виробнича та сертифікуюча документація, специфікації, креслення тощо. Народні визначення є вживаними серед майстрів і дослідників народного мистецтва й етнографії. Отже, мистецтвознавчі тексти оперують науково-мистецькими термінами і народними визначеннями.

Дослідженням питань текстильної термінології цікавилися вчені з дуже різних ракурсів і спрямувань. Так, М. Солиєва (Солиєва, 2013: 137–148) вивчає історичний аспект формування самих слів та їх трактування. З погляду філологічного формування дефініції вивчає текстильну термінологію О. Тищенко (Тищенко, 2017: 125–131), аналогічний ракурс розглянуто у статті Г. Нурпеісової, Г. Текеєвої, Ш. Смагулової, Н. Алматової, А. Єженової (Нурпеісова та ін., 2016: 265–269). Актуальне дослідження формування та впровадження

на міжнародній торговельній арені технічної текстильної термінології проведено у статті Н. Литвиненко, В. Омельченко (Литвиненко, Омельченко, 2012: 118–123).

Окрім того, існують праці, спрямовані на вивчення текстильної термінології конкретного географічного регіону. Такі пошуки відображаються у статтях Ф. Абаєвої (Абаєва, 2017: 46–49) і К. Гордєєвої К. (Гордєєва, 2016: 425–431).

Під кутом різних мистецьких технологій і завдань розглядають текстильні визначення В. Кальницька (Кальницька, 2014: 24–27) і А. Шнайдер (Шнайдер, 2014: 137–144). Думка В. Кальницької ґрунтується на текстильному дизайні й інтер'єрному текстилі. А. Шнайдер розглядає загальні поняття текстильного мистецтва, текстильного дизайну та дизайну текстилю з позицій етимології, таким чином вибудовує місце в мистецтвознавчій науці для текстильної скульптури й об'ємного текстилю.

Сучасні поняття для цієї промисловості вживає Т. Куценко (Куценко, 2017: 179–184) у своїй статті про новітні технології у виробництві, сучасні розробки, актуальні матеріали та сировину.

**Мета статті** – систематизація існуючої текстильної термінології за певними групами, визначення їхніх головних характеристик. За допомогою аналізу різноманітних джерел походження текстильної термінології планується визначити моменти дотичностей та відмінностей специфічних визначень. Розглядаються особливості кожної з наведених понятійних груп.

**Виклад основного матеріалу.** Стикаючись із різноманітного роду текстовими джерелами, можна зауважити, що зазначаються дуже різні термінологічні поняття, які по факту можуть бути споріднені одне з одним. Отже, варто впровадити первинну систематизацію, відштовхуючись від інформаційних джерел, розподілити їх за застосуванням. Пропонується розділити пов'язані з текстилем тексти та вжиту в них термінологію на три основні групи: народну, технічну та науководослідну (мистецтвознавча).

Особливо широко народна термінологія та її трактування висвітлюються в літературі етнографічного, наукового та художнього характеру, як-от книжки художника ткацтва С. Нечипоренка (2005 р.), у словнику Є. Шевченко (1999 р.) тощо. Найбільш повним щодо термінології народного текстилю загалом і ткацтва зокрема можна вважати саме термінологічний словник «Українська народна тканина» Є. Шевченко. Адже представлені тут народні визначення мають конкретне тлумачення з використанням технічних понять.

Наприклад: «Полотняне переплетення – різновид ткацької техніки гладкого переплетення, за допомогою якої виготовляється просте полотно на верстаті з кількома підніжками полотняного переплетення, у різних галузях текстильного виробництва має різні назви: у бавовняному виробництві називається міткалевим, у вовняному і шовковому – тафтяним <...>» (Шевченко, 1999: 348–349).

У художньому текстилі народні визначення мають форму простих, просторічних слів у їхньому прямому значенні або за аналогією. «Виборовий рушник», «ткання у пружки», «ткати натиканням» – приклади народних назв, що стосуються варіантів перебірного ткацтва, «на косу», «на межову», «у круг», «очко» – килимові техніки ткацтва; такі назви побудовані на асоціаціях чи метафорах, на розмовних словах (Тищенко, 2017: 127). У наукових чи художніх текстах такі назви додають яскравості, автентичності та шарму, однак їх використання потребує додаткових пояснень і уточнень, оскільки такі визначення можуть мінятися залежно від регіону застосування, можуть стати сенсовою пасткою. Зрозуміло, що вживання таких народних назв у технологічній документації є некоректним.

Оскільки технологічні описи, технічні тексти несуть суто змістове навантаження, вони мають відповідати вимогам максимальної простоти (але не просторіччя) і доступності. Тому така документація містить вичерпну та чітку термінологію. Так, можна звернутися за прикладами до патентної бази, ДСТУ.

Дослідники текстильної термінології в технічних словниках поділяють визначення на певні групи: ткацькі інструменти, різновиди матеріалів, виробничий асортимент, техніки тощо (Тищенко, 2017: 127). Технічна література має більш вузьку структуру, у якій формується уточнена термінологія. Відповідно до стандарту ГОСТ 28003-88 [СТ СЕВ 6068-87] Радянського Союзу «Пороки текстильних нитей» (ГОСТ 28003-88, 1989: 2), недоліками нитки визначалися «комки на пряже», «утолщение нити», «прикрут нитки», у народних назвах такі дефекти мали варіанти «шишка», «живіт», «завитка». Отже, вони потребують технологічного уточнення та вдосконалення, осучаснення, мають підпорядковуватися нормам ділових правил, наприклад: «на косу» – техніка ткацтва на косу та межову нитку, «шохтини» – ремізи, «підніжки» – педалі. Такі аналоги конкретизують народні визначення та врегульовують застосування виробничих інструкцій, методичних рекомендацій, технічної специфікації.

Сучасні ДСТУ дають дуже короткі та різкі визначення. Так, вельми обмежено формується трактування поняття: «Ткацтво традиційних народних виробів – процес виготовлення виробів певної щільності та ширини шляхом переплетення ниток основи та утку», ДСТУ 2589-94 [1994-06-27 № 161] України (ДСТУ 2589-94, 1994: 2). Водночас трактування терміна «нитка» залежно від її складу та структурних властивостей, призначення, міститься в 78 ДСТУ, як-от: ДСТУ 2136-93, ДСТУ 2589-94, ДСТУ 2136-93, ДСТУ 2136-93 тощо. Не менш жорсткі формулювання вживаються в патентних документах: «<...> очевидним є візуальний та тактильний спосіб оцінки естетичних властивостей текстильних матеріалів» (Патент 81050 U, 2013: 3).

Технічна термінологія з розвитком науки доповнюється сучасними поняттями, що відображають використання нових матеріалів, технік, методик, винаходів тощо. У вітчизняній термінологічній лексиці разом із народними вживаються іноземні слова. Ужиток таких визначень походить насамперед із матеріалознавства, що як наука поглиблює та розширює межі текстильних словників (Солієва, 2013: 143). Сьогодні текстильна та хімічна промисловість пов'язані тісним зв'язком. Пошуки та досягнення науковців у сферах механічних і фізичних властивостей, якостей матеріалів спонукають до покращення наявних технологій, відпрацювання нових. Це також залишає відбиток на термінологічному апараті. Так, нові поняття для текстильної галузі застосовує Т. Куценко у своєму дослідженні про інноваційні види тканин у сучасному виробництві. Превалюють назви, що поєднують текстиль з медициною, біологією, хімією, фізикою, IT-технологіями тощо. Нові обрії текстильного виробництва та дизайну криються за термінологією на кшталт «нанотехнологічний текстиль», «високоінтелектуальний текстиль», «активний текстиль» тощо (Куценко, 2017). З'являються поняття, пов'язані з авторськими техніками, новими технологіями, мистецькими об'єктами, об'ємно-просторовими конструкціями, що є вже проявами та характеристиками іншого, не промислового, а художнього текстилю.

Поняття, які вживають автори мистецтвознавчих праць, мають зовсім інший, більш умовний, відсторонено теоретичний характер. Вони здебільшого оперують загально-мистецькими визначеннями на зразок композиції, тематики, образу; виокремлюють художній текстиль у незалежний вид мистецтва (Шнайдер, 2017: 192).

Науковці часто у своїх доробках порівнюють чи протиставляють художній текстиль іншим

видам мистецтва. Виникають художньо-образні порівняння, отже, і визначення. Нитка прирівнюється за пластичністю до графічної лінії, умовним, декоративним текстильним композиціям надається характер абстракції, у фігуративності та живописній манері текстиль співвідноситься із живописом тощо. У мистецтвознавчій термінології немає чітких обрисів для текстильних понять, тому А. Шнайдер у своїй статті намагається чіткіше розмежувати мистецтво текстилю та дизайн текстилю з метою виділити місце для текстильної скульптури (Шнайдер, 2014), а В. Кальницька, проводячи подібні межі, навпаки, шукає можливість трактувати проектування текстилю з огляду інтер'єрного дизайну та вишукує ступінь його значущості у формуванні дизайну громадського чи приватного інтер'єру (Кальницька, 2014). Отже, мистецтвознавці формують значення термінів широкого спектра з огляду на конкретні аспекти функціонування в дизайні або мистецтві. Відсутність таких меж дає простір для авторської уяви, тому в текстах трапляються різноманітні варіації: «текстиль-живопис», «текстильне малювання», інколи навіть поетичні вирази: «тепла ручна робота». Найбільш визнаним і широковживаним щодо художнього текстилю можна вважати визначення «експериментальне мистецтво», або «експериментальний текстиль» (Скринник-Миська, 2016). Не менш багатозначними є статті, пов'язані з оформленням одягу, оздоблювальними техніками. У статті М. Тимофєєвої, Г. Толмачової читаємо: «Так шифон, который не аккуратно разрезан ножницами на отдельные полосы, а рвётся «вручную», имеет живописный край <...>» (Тимофеева, Толмачёва, 2005: 723–724). Навіть описовий характер технічної послідовності в мистецтвознавчих текстах набуває художньої виразності.

У науково-дослідній роботі трапляється вживання і народних термінів (з відповідним уточненням), технічних визначень і абстрактно-мистецьких висловів. Не рідкість, коли різноманітна термінологія використовується в одному тексті, посилюючи значення одне одного. Неврегульованість термінологічного апарату текстилю додає художньої різнобарвності дослідницьким працям, проте ускладнює вживання визначень, адже більшість із них потребує конкретики або підтвер-

дження, а значить, відшукувати їх необхідно за дуже різноманітними джерелами: від ДСТУ до матеріалів польових досліджень.

Для досліджень народного мистецтва, сучасного текстильного мистецтва, сучасного стану легкої промисловості є великою складністю відсутність актуальних словників фахової термінології. У текстильній термінології існують сталі дефініції, проте і вони з розвитком науки потребують подекуди деталізації, не кажучи про нові, щойно застосовані з розвитком технологій. Однак є ґрунтовно-історичні, народні терміни, що не характеризуються мінливістю. На противагу останнім у вжиток входять іноземні, привнесені в мову, які цілком можуть відображати аналогічні вітчизняним процеси в іншій культурі, їх так само варто враховувати, розрізняти та відзначати спільні та відмінні риси. Отже, питання систематизації визначень – практично невичерпна тема для роботи.

**Висновки.** У тексті статті було проведено умовний аналіз текстильної термінології за принципом застосування в інформаційних джерелах. За результатами аналізу термінологічний апарат було розподілено на три основні групи: народну, технічну та науково-дослідну (мистецтвознавча). Було проаналізовано кожну з наведених груп. Виявлено, що сенсові відмінності виникають у зв'язку з місцем уживання терміна. Тобто народна термінологія формується із просторіччя, слів повсякденного вжитку, тому є найбільш нестабільною та мінливою, на відміну від процесів, які характеризує, адже йдеться про техніки ткацтва, що відточені багаторічною ручною працею. Технічна термінологія є дуже детальною та водночас обмеженою, адже уникає просторових понять, максимально виокремлює терміни для кожного конкретного текстильного процесу. Водночас мистецтвознавчі праці відрізняються насиченістю тих самих просторових визначень і художніх образних висловів. Мистецтвознавчі статті відрізняються застосуванням і народної, і технічної термінології.

Створення технічного словника сучасних авторських текстильних технік, дослідження в галузі визначення межі сучасних і традиційних технік та матеріалів художнього текстилю, розробка класифікації текстильних засобів і матеріалів – усе це об'єкти подальших наукових досліджень.

#### СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- ГОСТ 28003-88 [СТ СЕВ 6068-87] СРСР «Пороки текстильных нитей». 1989. С. 6.
- ДСТУ 2589-94 [1994-06-27 № 161] «Килимарство і ткацтво народних художніх промислів. Терміни та визначення», наказ від 27 червня 1994 р. № 161. С. 24.

3. Спосіб аналізу естетичних властивостей текстильних матеріалів. Пат. 81050 U, Україна: G01N 21/89 (2006.01), G01N 33/36 (2006.01), № u201211666 ; заявл. 09.10.2012 ; опубл. 25.06.2013 ; Бюл. № 12.
4. Абаева Ф. Об осетинской текстильной лексике. *Научный диалог: молодой ученый* : материалы XI Международной научной конференции, 22 ноября 2017 г. Международная научно-исследовательская федерация «Общественная наука», ЦНК МНИФ «Общественная наука». Санкт-Петербург, 2017. С. 46–49.
5. Гордеева К. Способы образования терминов в немецкой терминологии текстильной и легкой промышленности. *Филологические науки : научный альманах*. 2016. № 10–1 (24)., С. 425–431.
6. Кальницька В. До питання уточнення термінологічного апарату у галузі текстильного дизайну. *Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв. Теорія та історія дизайну*. 2014. № 6. С. 24–27.
7. Куценко Т. Використання новітніх технологій у виготовленні текстильних матеріалів із заданими властивостями. *Наукові записки. Серія «Проблеми методики фізико-математичної і технологічної освіти»*. Кропивницький, 2017. Вип. 12 (II). С. 179–184.
8. Литвиненко Н., Омельченко В. Аналіз державного технічного регламенту щодо назв текстильних волокон і маркування текстильних виробів. *Вісник Київського національного університету технологій та дизайну. Матеріалознавство, легка та текстильна промисловість*. 2012. № 3. С. 118–123.
9. Нечипоренко С. Декоративні тканини та килими України : альбом-посібник, Київ, 2005. 432 с.
10. Этимология терминов текстильной промышленности как средство развития языка специальности / Г. Нурпеисова и др. *Технология текстильной промышленности*. Алма-Ата, 2016. № 4. С. 265–269.
11. Скринник-Миська Д. Текстиль – текст(иль) – контекст(иль). 14 грудня 2016 р. *Zbruc.eu*. URL: <https://zbruc.eu/node/59983>.
12. Солиева М. Проблематика текстильной терминологии. *Ученые записки Худжандского государственного университета имени академика Б. Гафурова. Гуманитарные науки*. Таджикистан, 2013. С. 137–148.
13. Тимофеева М., Толмачёва Г. Текстильный дизайн. Инновационные технологии, *Международный журнал прикладных и фундаментальных исследований. Педагогические науки*. 2005. № 12. С. 722–726.
14. Тищенко О. Термінологія артефактів та традиційних ремесел у зівставно-типологічному вимірі (на матеріалі ткацької номенклатури в польській та англійській мовах). *Human. Computer. Comunication* : матеріали Конференції. Львів, 2017. С. 125–131.
15. Шевченко Є. Українська народна тканина. Артанія. Київ, 1999. С. 416.
16. Шнайдер А. Сучасна українська термінологія художнього текстилю та текстильного арт-дизайну. *Теорія та практика дизайну*. 2014. Вип. № 5. С. 137–144.
17. Шнайдер А. Конструктивні особливості об'єктів об'ємно-просторового текстилю. *Наукові записки. Візуальні мистецтва. Серія «Мистецтвознавство»*. Тернопіль, 2017. № 1. Вип. 36. С. 190–197.

#### REFERENCES

1. GOST 28003-88 [ST SCV 6068-87] SRSR Poroki tekstil'nykh nitei. 1989, s. 6 [State Standard 28003-88 Defects of textile threads] SRSR, 1989, 6 p.
2. DSTU 2589-94 [1994-06-27 № 161] Kylymarstvo i tkatstvo narodnykh khudozhnikh promysliv. Terminy ta vyznachennia, Nakaz 1994-06-27 № 161, s.24 [State Standard 2589-94 Carpet and weaving folk crafts. Terms and definitions] Ukraine, Standartinform Publ., 1994. 24 p.
3. Zalkind V., Kosenko O. (2013) Ukraine Patent № 81050 U. State Patent Office of Ukraine.
4. Aбаева, F. (2017). Ob osetinskoj tekstil'noi leksike [About Ossetian textile vocabulary] *po materialam XI mezhdunarodnoi nauchnoi konferentsii "Nauchnyi dialog: molodoi uchenyi". 22 noyabrya 2017 g. Mezhdunarodnaya Nauchno-Issledovatel'skaya Federatsiya "Obshchestvennaya nauka", TsNK MNIF "Obshchestvennaya nauka"* (pp. 46–49). St. Petersburg [in Russian].
5. Gordeeva, K. (2016). Sposoby obrazovaniya terminov v nemetskoj terminologii tekstil'noi i legkoj promyshlennosti [Methods of forming terms in the German terminology of textile and light industry] *Nauchnyi al'manakh, Filologicheskie nauki*, № 10–1(24), 425–431 [in Russian].
6. Kalnytska, V. (2014). Do pytannia utocnennia terminolohichnoho aparatu u haluzi tekstylnoho dyzainu [About clarify the terminology apparatus in the field of textile design]. *Visnyk KhDADM, Teoriia ta istoriia dyzainu № 6*, Kharkiv, 24–27 [in Ukrainian].
7. Kutsenko, T. (2017) Vykorystannia novitnikh tekhnolohii u vyhotovlenni tekstylnykh materialiv iz zadanymy vlastyvoistamy [The use of the latest technologies in the production of textile materials with specified properties] *Naukovi zapysky. Serii: Problemy metodyky fizyko-matematychnoi i tekhnolohichnoi osvity. Vypusk 12 (II)*. Kropyvnytskyi, 179–184 [in Ukrainian].
8. Lytvynenko, N., Omelchenko, V. (2012) Analiz derzhavnoho tekhnichnoho rehlamentu shchodo nazv tekstylnykh volokon i markuvannia tekstylnykh vyrobiv [Analysis of the state technical regulation regarding the names of textile fibers and marking of textile products]. *VISNYK KNUTD. № 3, Materialoznavstvo, lehka ta tekstylna promyslovisht*, Kyiv, 118–123 [in Ukrainian].
9. Nechyporenko, S. (2005) *Dekoratyvni tkanyny ta kylymy Ukrainy* [Decorative fabrics and carpets of Ukraine]. Kyiv [in Ukrainian].
10. Nurpeisova, G., Tekeeva, G., Smagulova, Sh., Almatova, N., Ezhenova, A. (2016). Etimologiya terminov tekstil'noi promyshlennosti kak sredstvo razvitiya yazyka spetsial'nosti [Etymology of the terms of the textile industry as a means of developing the specialty language]. *Tekhnologiya tekstil'noi promyshlennosti; № 4, Almatinskii tekhnologicheskii universitet*. Almata. 265–269 [in Russian].

11. Skrynnyk-Myska, D. (2016). Tekstyl – tekst(yl) – kontekst(yl) [Textile – text (il) – context (il)]. *Zbruc.eu*. URL: <https://zbruc.eu/node/59983> [in Ukrainian].
12. Solyeva, M. (2013) Problematyka tekstylnoi termynolohyy [Problems of textile terminology]. *Zhurnal Uchenyye zapysky Khudzhandskoho hosudarstvennogo unyversyteta ym. akademyka B. Hafurova. Humanytarnyye nauky*. Tadzhykystan. 137–148 [in Russian].
13. Timofeeva, M., Tolmacheva, G. (2005). Tekstil’nyi dizain. Innovatsionnye tekhnologii [Textile tehnology. Innovation tehnology] *Mezhdunarodnyi zhurnal prikladnykh i fundamental’nykh issledovaniy, Pedagogicheskie nauki*, Rossiya, № 12. 722–726 [in Russian].
14. Tyshchenko, O. (2017) Terminolohiia artefaktiv ta tradytsiinykh remesel u zistavno-typolohichnomu vymiri (na materialii tkatskoi nomenklatury v polski ta anhliiskii movakh) [Terminology of artifacts and traditional crafts in a typographic dimension (based on weaving nomenclature in Polish and English) *materialy konferentsii “HUMAN. COMPUTER. COMMUNICATION”*. Lviv. 125–131 [in Ukrainian].
15. Shevchenko, Ye. (1999) Ukrainska narodna tkanyna [Ukrainian folk fabric]. *Artaniia*. Kyiv. 416 [in Ukrainian].
16. Shnaider, A. (2014) Suchasna ukrainska terminolohiia khudozhnogo tekstyliu ta tekstylnoho art-dyzainu [Modern Ukrainian terminology of artistic textiles and textile art design]. *Teoriia ta praktyka dyzainu, Vyp. № 5*. 137–144 [in Ukrainian].
17. Shnaider, A. Konstruktyvni osoblyvosti ob’ektiv ob’iemno-prostorovoho tekstyliu [Structural features of objects of three-dimensional textile]. *Naukovi zapysky. Vizualni mystetstva. Seriia: Mystetstvoznnavstvo*. № 1. (vyp. 36), Ternopil. 190–197 [in Ukrainian].